ANUL I.—Nr. 2. CENZURAT. 4 PAGINI 2 LEI. PITEȘTI, 22 IUNIE 1935.

„Cuvântul Argeșului"

Organ de luptă națională și informație cinstită.
Director: Leon Popescu.

Redacția și Administrația:
Pitești. — Strada Doamna Bălașa Nr. 45
Tipografia „Liga Poporului"

Mărturia unei generații

Poate că niciodată, în cursul unei guvernări, sentimentul răspunderii n'apasă mai greu pe umerii conducătorilor, decât în cadrul marilor momente istorice. Greșalele, cu sau fără voe, săvârșite în aceste momente, pot schimba mersul normal al credințelor înrădăcinate prin tradiție și jertfă, canalizându-le spre scopuri cu totul opuse celor inițiale.

Inlăturarea studențimei Bucureștene dela serbările Restaurației, constitue o astfel de greșală.

Nu cunoaștem motivele cari au dus la această inlăturare, dar le bănuim. Ele fac parte din mijloacele ofensive pe cari lumea veche le întrebuințează sistematic și fățiș împotriva tineretului conștient de misiunea lui istorică, temeinic concretizată în deviza: TOTUL PENTRU ȚARA.

Căci nu i-se poate aduce tinerimei universitare vina de a nu fi monarhică, de a nu-și iubi Regele, de a nu fi pe linia diriguitoare a tradiției, a gloriei și a sacrificiului. Acest lucru cred că nu-l pot crede nici cei ce au provocat înlăturarea.

Ar fi trebuit ca, măcar în această zi, măruntele combinații și socoteli cotidiane, să fie înăbușite, atenuate, uitate.

Ziua tineretului, trebuia să fie numai a tineretului, a întregului tineret Românesc. E destul de dureros, e, mai ales, îngrijorător, a înlătura dela sărbătorirea Regelui drag elita acestui tineret. Pentru că,—nu cred să se fi uitat,—în preajma actului istoric dela 8 Iunie 1930, studențimea, din toate centrele Universitare Românești, a jucat un rol covârșitor, chemată fiind a da acestui drept act amploarea ce i-se cuveneà în mersul sbuciumat și nesigur al istoriei.

Și studențimea românească a contribuit atunci fără nici o socoteală de scopuri mărunte, ci numai și numai dintr'o curată pornire pentru Regele ei tânăr și drept, aducător de judecată nouă.

Iar, de atunci și până azi, educată într'o disciplină excelentă, tinerimea noastră universitară a cultivat Cultul monarhic în toate manifestațiunile ei publice și private.

Plecat peste o carte, în camera obscură în care-și irosește, în lipsă și mizerie, anii cei mai frumoși; săpând în pământ, sub arșița dogoritoare, temelie vieții ce va veni; luând parte cu toată pornirea sa sinceră la marile festivități ale neamului, studentul român nu mai sparge, azi, geamuri.

Studentul Român n'are decât un singur gând: cartea; o singură viziune: Dumnezeu, Regele, Națiunea.

Studentul acesta, exponent real și propriu tinereții, a fost înlăturat dela sărbătoarea tinereții.

Și'n sufletul lui înmărmurit, atitudinea lui de fiecare clipă, capătă sbuciumări tragice de aripi frânte.

Izolarea lui, nu poate însă însemna nici înfrângere, nici desnădejdie. Poate fi cel mult, prilej de verificare în procesul de descompunere creeat în familia tineretului românesc, proces care, cu metodole acestea greșite, nu va întârzia să arăte realitatea.

Făcându-și datoria conștiincios, studențimea românească, chiar dacă e izolată de guverne, va rămâne pe același cuminte plan monarhic, în cadrul aceleiași misiuni istorice, și vecinic cu icoana Regelui în suflet, pentru că Regele e și al ei, e al întregei Națiuni, iar vremelnicele bariere ce se pun între ea și El, bariere imposibil de justificat de către guvernanți, nu-i pot lua dreptul de a striga întotdeauna sincer: Trăiască Regele!

Precedentul creat în acest an va ilumina, credem, cărarea viitorului, iar oamenii chemați în posturile de mare răspundere își vor da seama că nu prin astfel de mijloace se poate înfrâna credința unei generații care a învățat să sufere, să-și dea viața demn pentru învierea acestui neam,

Viitorul va vorbi.

Leon Th. Popescu.

BRAZDA

Cu fărămițirea marei proprietăți s'a făcut o mare dreptate țăranului român, care albise cu oasele sale câmpul de luptă și în sufletul căruia se păstrase cel mai curat românism.

In deobște, boierii săi se dedeau de partea stăpânitorilor,în epocile triste ale istoriei noastre, cari îi îmbuibau cu bunătăți felurite, uitând pe acei ce îmbrăcați cu ițari și cușme arau sau păstoreau turme uriașe prinse atât de luminos de vestitul nostru pictor, Nicolae Grigorescu, în tablourile sale.

Frumoasă a fost împroprietărirea țăranilor din urmă, dar legiuirile democrației de după răsboiu, rău înțeleasă și rău aplicată, au favorizat întinderea unui dăsmăț în toate direcțiile.

Țăranii împroprietăriți, bucuroși că sunt stăpâni, cu ștampila de vot în mână, ca niște copii neștiutori, au trimis în parlament pe cei mai odioși boieri ce au apărut vre-odată pe cuprinsul scumpei noastre țări. Boieri, răsăriți, ca ciupercile după ploaie, cu sânge de vătafi țigănești, poate de aceiași obârșie cari sub firma libertății, egalității, și frățietății apărați de o constituție nemai potrivită vremurilor, susținuți de banii ocultelor, fură și prostituează un popor de distinși țărani.

Niciodată n'au fost în mai neagră mizerie țăranii români, ca azi, când cred că sunt egali, liberi etc... Niciodată nu i-au ros mai multe boli, cari le distrug ființa, provocând râsul satanic al minoritarilor, conștienți de farsa democrației. „Ne mor copiii", exclamă câte un ministru îmbuibat și puțin lucid, din mijlocul ospățului de carne crudă și bacante.

Niciodată n'am întors brazda plugului mai prost. Sub boieri de odinioară se ara cu patru boi și șase.

Și erau după plug, cornaci, pogonici și mâitori și auritele holde românești erau cunoscute în toată Europa. Poeți le cântau tălăzuirea lor de către vânturile ușoare ale verii, consumatori străini le căutau bobul hrănitor și greu la cântar, ca în nici o parte a globului. Și curgeau bani în pungile românilor.

Acum ară plugarul sus pe coastă cu 2 boi, slabi și jigăriți, conduși de țărani scofâlciți de post și boli. Glasurile lor nu mai pot emite sunete plăcute, ca să mai alcătuiască cântecele mărețe de odinioară.

Și când se întorc dela arat, pasul lor e șovăitor. Știu că în pământ au aruncat o sământă proastă, că cine să le dea alta mai bună? De unde bani pentru procurarea acelui faimos inventar agricol din lipsa căruia toată economia țării e sdruncinată? De unde știința ca să-și muncească pământul mai bine, că e spre folosul lor și al patriei?

Nu-s bani, c'avem parlamentari și miniștri și subsecretari — bătu-i-ar Domnul —, plătiți regește, și mulți mai sunt! Mai avem misionari și paramisionari, cum nu are altă țară, care trec hotarele să facă propagandă, că la noi se poate merge cu sania, Vara, pe străzile ninse cu praf de zahăr.

Săraca brazdă românească, cum o să se mai întoarcă și altfel!

Titu Bădescu.

Zăgaz pe drumul cărții

O nouă formulă svârlită pe piața opiniei publice, pentru salvarea nației: limitarea numărului studenților.

Deacum încolo tomurile roase de vremi vor fi mai puțin primitoare, mai puțin răsfoite, mai puțin tocite.

Deacum încolo, dela Parc și până la statuia lui Vodă Mihai *Românii noi* nu vor mai fi tulburați de rândurile ordonate pornite, în marș cucernic, spre sarcofagul în care doarme, înfășat în feșile morții, Eroul neamului.

Deacum încolo, 10 Decembrie va fi mai puțin înspăimântător mai puțin apăsător pe fruntea îngreuiată de griji a dregătorului din fruntea treburilor din lăuntru ale țării.

Deacum încolo, liniștea va fi asigurată, șomajul înlăturat, națiunea obosită prea mult de chemările la realitate pe cari acești nebuni le repetau ades, în clipe de răstriște, nu-și va mai zdruncina nervii.

De acum încolo...... câte nu vor fi înlăturate de acum încolo prin zăgăzuirea cărții!!!

Pericolul a fost înlăturat!

Pe Bărăgan,... sub arșiță.

O mamă îndeamnă pe brazda la capul căreia o mână de carne svârlită într'o copae mizeră, se svârcolește în țipete, cerându-și dreptul la viață din pieptul plin de nădușeală.

Buzele mamei murmură în desnădejdie:

—De-i învăța carte, îi trăi mai bine.

Astupați-vă urechile, Domnule Ministru!

BARBU UDRIȘTE

Cine a îndrăgit străinii,
Mânca-i-ar inima câinii!

Despre desidemoniile jidovilor făcute cu sânge creştinesc

de Călugărul NEOFIT (Vanva) Rabin botezat

Se ştie că neamul jidovesc a primit blestemul lui D-zeu pentru uciderea lui Christos, precum a poruncit Moisi zicând: „Să te bată Domnul cu rana egiptenească la şezut, cu răe sălbatecă, cu usturime, cu buzmetăciune şi cu orbire, cu rană rea peste ghenunchi şi peste pulpe şi să nu te poţi vindeca!“. (Deutoronom, cap. XXVIII, v. 27)

Apoi adaugă:

„Domnul te va lovi cu nebuneală, cu orbire şi cu sălbiciune de inimă“. (Deut. cap. XXVIII, v. 28).

Şi mai departe:

„Domnul te va lovi cu răni primejdioase la ochi şi la coapse, şi tu nu te vei putea vindeca, ci vei fi acoperit de la cap până la picioare“. (Deut. cad. XXIII, v. 35).

Aceste blesteme le vedem împlinite; căci jidovii din Europa au râie la şezut; cei din Asia au chelie la cap: cei din Africa au răni la picioare; cei din America au slăbiciunea de ochi, sunt urduroşi.

Pentru aceste boale *hahamii au aflat leacul prin ungerea cu sânge de creştin.*

Se ştie dealminteri că intregul neam de farisei şi cărturari a strigat lui Pilat: „Sângele lui (lui Cristos) să cază asupra noastră şi asupra copiilor noştri!“.

Când se cunună jidovii, au obiceiu ca tinerii să postească toată ziua nemâncând şi nebând nimic. După ce se cunună, seara, vine hahamul şi dă la amândoi un ou copt şi în loc de sare pune cenuşă. Această cenuşe, însă este făcută din pânză arsă în foc, după ce a fost înmuiată în sânge de creştin *muncit.*

In timpul când nouii căsătoriţi mănâncă acest ou, rabinul recită nişte cuvinte, ca tinerii să răuşească să înşele pe creştini şi să li-se înlesnească, să-şi poată însuşi rodul muncii creştinilor, neputând ajunge totdeauna ca să-i omoare, mai ales în zilele noastre, când au fost daţi de gol. De aceea jidovii îşi dau silinţa să înşele pe creştini, însuşindu-şi rodul muncii şi sudorilor lor, ceace e ca şi când s'ar adăpa cu sângele lor.

Despre tăierea-împrejur

Nevoind jidovii să recunoască pe Isus Christos de adevăratul Mesia şi aceasta numai din mândria ce au, şi din rătăcirea lor, hahamii au aflat un mijloc, prin care cred că se împărtăşesc pruncii cu creştinismul.

Acel mijloc este acesta:

Când taie împrejur pe prunci, la nouă zile, ia hahamul un pahar cu vin, pune într'însul o picătură de sânge din cel luat din rana tăierei împrejur şi o picătură din cel luat dela creştin *muncit*; amestecă bine; apoi bagă degetul cel mic în pahar şi'l pune la gura pruncului, zicând; *„Şi am zis fie: în sângele tău vei trăi“.* Aceasta o fac ei crezând că sângele de creştin muncit poate servi pruncului în loc de botez!

Despre taina luării sângelui

Despre luarea sângelui şi întrebuinţarea lui, cum am arătat până aci, jidovii n'au scris undeva, ci numai părinţii hahamilor şi acestia lasă copiilor cu jurăminte mari ca să nu descopere această taină la cei proşti ai lor, nici la creştini, chiar când li s'ar întâmpla să fie puşi la felurite munci. Precum şi mie, *în frica lui D-zeu mărturisesc*, când eram de treisprezece ani, mi-a pus tată-meu cornul în cap, (căci la acea vârstă încep ei a puna cornul)' care de dânşii se numeşte *tihilm*, ca simbol al puterii; şi atunci mi-a descoperit tată-meu taina aceasta despre luarea sângelui, şi m'a blestemat cu toate stihiile cerului, şi ale pământului, ca să nu descopăr această taină nici fraţilor mei. Iar când mă voi căsători şi voi avea până la zece feciori, numai unuia din ei să'i descoper taina, adică aceluia, care va fi mai înţelept, mai învăţat şi mai tare în lege.

Şi la partea femeească să nu descoper.

Şi mi-a zis tată-meu: *„pământul să nu te primească pe tine,* dacă vei descoperi această taină; măcar de ţi se va întâmpla să te faci şi creştin, să nu o descoperi fiule!“.

Insă eu, deoarece am primit părinte pe Christos, Dumnezeu şi maică pe sfânta Biserică, mărturisesc şi voiu mărturisi adevărul în tot locul stăpânirei lui; şi precum zice Sirah, *„până la moarte luptă-te pentru adevăr!“.*

Şi în ădevăr, mari primejdii am avut şi încă sunt în primejdie de moarte, pentru descoperirea acestei taine; voiu zice însă, ca Sfântul Apostol Pavel: „Cine mă va despărţi de dragostea lui Christos?“.

(Continuare în numărul viitor.)

Hotarele sunt veşnice

Omenirea de azi este într'un moment de înaltă tensiune. Cele din urmă rămăşiţe ale ideologiei dela 1789 sunt pe cale să piară definitiv în cele patru vânturi. Un nou ev e în plină desfăşurare şi popoarele lumii îşi acordează sufletele, pentru un concert sublim, în care vibrează note de culmi, cu timbru argintiu, sau note profunde de văi: concertul naţionalismelor. Neamurile pricep că între ele şi solul pe cari îşi duc traiul sunt legături cumplite şi că între hotarele cari închid acest sol sunt numai ele stăpâne.

O regiune geografică are câmpiile sale oable, cerul sticlos sau cenuşiu, are munţi cu s'luete svelte, sau au îngrămădiri de pietre informe; mai are solul sau subsolul bogat sau sărac, o atmosferă limpede sau încărcată.

Ei bine, într'o asemenea regiune răsar fiinţe animale şi vegetale, care au specificul locului de răsărire. Este o legătură uluitor de puternică între pământul şi viaţa care svâcneşte pe el. Asemenea legătură a fost între Români şi glia lor. Ei n'au trădat-o. Acel „Frunză verde“, cu care începe aproape orice cântec popular românesc, ne arată contopirea poporului nostru cu natura înconjurătoare. In mijlocul codrilor seculari a fost scăparea lui.

Cu intuiţia lui de geniu, marele Eminescu a prins prietenia ramului şi a tot ce se vede cu românul Mircea cel Bătrân. Prietenia asta ne-a păstrat fiinţa. Graţie ei am mai găsit Români în provinciile alipite. Şi-au iubit pământul şi acesta i-a păstrat.

Pe cei care-l trădează, adică trăiesc abstract, îi aruncă dela sân. Ungurii, veniţi din câmpiile Asiei, au trădat pământul de obârşie apoi în Europa, au trăit abstract peste Români, Sârbi şi Cehi. Au fost aruncaţi şi au rămas numai în câmpia panonică, asemănătoare celei turanice, de unde plecaseră şi care le-a păstrat neamul.

Poporul evreu, de două mii de ani de când trăeşte în Europa, a abstractizat-o, a făcut lumea să trăiască deasupra, în aerul ideilor fără legătură cu viaţa sângelui şi a sevei. Dar s'au trezit popoarele, fiindcă au observat golul dintre ele şi pământ. In politică, cu democraţia, a uscat sufletele; în literatură, scotocirea unor părţi rele ale sufletului omenesc, invenţie a spiritului lor destructiv, a pervertit omenirea. Reacţiunea e în curs şi finalul va fi aruncarea acestui neam din Europa, sau izolarea lui, cum face organismul întremat, cavernelor din plămânii ofticaţi.

Pretenţiunile Ungurilor de a mai pune odată mâna pe prăzile de odinioară sunt absurde.

Legile firii sunt mai puternice. Şi, vorba d-lui Nicolae Titulescu, ministrul nostru de externe, nici un cm. de pământ nu vom ceda. Le-o fi socotind ei petice de hârtie, tratatele de pace, dar baioneta românească scrie mai bine tratatele. Prin ea se apără o regiune geografică, care a zămislit un popor cuminte şi dârz.

Hotarele Românilor sunt veşnice.

T. B.

De pe ochii voştri rupeţi
Pânza 'ntinsă de duşmani,
Voi cu inima creştină,
Nici un ac dela jidani!

Creangă.

Colţul muncii

Anchetele noastre

In atenţia Domnilor Miniştrii, al Industriei şi Comerţului şi al Muncii

Cine şi cum aplică legea pentru utilizarea personalului românesc.

Cazul fabricei Ţesătoria Română S. A. Piteşti

Speranţe legate de noua lege

Dacă tot Românul în general şi muncitorul în special s'a bucurat sincer la întocmirea noii legi de protecţie a elementului românesc în întreprinderi, străinul însă a ştiut repede să-şi risipească întristarea deoarece fiindu-i bine cunoscut „obiceiul pământului“, a lucrat... şi-a obţinut să-şi menţină vechea situaţie de favoare şi întâietate în mai toate întreprinderile, în dauna elementului românesc.

Contravenţii şi consecinţe

Sunt bine cunoscute sancţiunile drastice — şi bine meritate — pe cari guvernul, prin Ministerul de Industrie şi Comerţ, le-a aplicat întreprinderilor cari au căutat să eludeze dispoziţiunile noii legi. De aceste sancţiuni n'a scăpat nici fabrica Ţesătoria Română S.A. Piteşti.

Concedieri ilegale

Cu toate acestea — sancţiunile evident că nu s'au dat decât pentru neconformarea fabricei la proporţionalitatea elementului străin cu cel românesc — Ţesătoria Română, şi vom vedea îndată de ce fel de români este condusă, par'că mânată de-o răzbunare diabolică a concediat o sumedenie de lucrători români, fiindu-i mult mai uşor să aleagă între autohtoni şi străini pe cei din urmă, nasul străinului fiind foarte sensibil la asemenea măsuri — de concediere.

Un caz din multe altele

Şi pentru a edifica pe promotorii legii şi pe toţi acei ce se îngrijesc de buna stare a oropsitului lucrător român, vom relata aci un caz — din multe altele — a cărui filieră va da de gândit şi celor mai încrezători români cari speră că'n această ţară *fără o purificare totală naţională şi morală* se va putea da un „bob“ de dreptate băştinaşului.

E cazul maestrului apretor Anton Marinescu dela Ţesătoria Română. Lucrător de opt ani la această fabrică, din care 5 ca strungar mecanic şi 3 ca ajutor-maistor apretor, obţine în acest an cartea de maistor apretor. Deşi în tot acest timp lucrează spre deplina mulţumire a fabricei — aşa glăsueşte cetificatul dat de fabrică — totuşi este concediat pentru a fi reţinut în locul său un supus ceho-slovac Vincene Pehacek introdus în ţară *ca specialist fără să aibă însă titlu de capacitate.* Fiind complect profan în apretură, face şcoală pe lângă ajutor-maistor (?) A. M. şi după câteva luni de angajare la fabrică, în Aprilie 1933 obţine dela fosta Corporaţie cartea de maestru Nr. 3 în meseria de apretor. Astfel străinul Vincene Pehacek „proaspăt“ maestru câştigă 12000 lei lunar, plus casă, luminat, încălzit, etc., pe când pământeanul român A. M., care conducea efectiv şi de fapt secţia apreturei era plătit cu 4-5000 lei lunar, fără alte avantagii.

Iată cum străinii, foşti, poate, potcovari, uşieri sau păzitori de fabrici în ţara lor, sunt aduşi în ţara noastră ca specialişti, unde de fapt învaţă meseria şi se întăresc cu acte oficiale, ceace în ţara lor nu puteau obţine, fiind în acelaş timp plătiţi mult mai bine, şi aceasta se explică prin faptul că însăşi conducătorii de fabrici sunt străini, adesea concetăţeni, cum

8 IUNIE LA BUCUREŞTI

note luate de trimisul nostru special

8 Iunie, zi de vară, când căldura moleşitoare a lui Cireşar este atotstăpânitoare, nouri deşi acoperă albastrul nesfârşit al cerului, ca o umbrelă naturală, protectoare miilor de cetăţeni dornici să ia parte la serbările Restauraţiei. Incă dela 7 dimineaţa pâlcuri, pâlcuri se îndreptau grăbiţi spre câmpul Cotrocenilor, pe jos, pentru a-şi ocupa locuri, întrucât se prevedea o afluenţă mare.

Mulţimea încolonată în lungi şiraguri era îndrumată la fiecare pas de agenţii poliţiei şi circulaţiei, presăraţi pe o parte şi pe alta a întregului parcurs şi parcă nimeni nu scăpa neobservat de agilitatea ochiului agenţilor secreţi dela siguranţă.

Drumul lung şi obositor este întrerupt de cererile politicoase ale comisarilor: — „Invitaţia D-vs., vă rog!”

—Dar bine, Domnule, noi venim din provincie; acum am sosit cu trenul, poftim biletul!.

Insfârşit, după câteva parlamentări, suntem liberi şi urcăm o scară, pe partea din fund a tribunei impunătoare ca înfăţişare şi construcţie şi frumos pavozată cu tricolorul românesc. De pe ultima treaptă, la cca. 10—15 m. dela suprafaţa pământului, privind în dreapta sau stânga, la acea mulţime de capete ce aştepta desfăşurarea serbărilor, eşti brusc atras de arena din faţă complect masată şi într'o ordine desăvârşită de tinere vlăstare dela 7-20 ani, grupate în asociaţii de cercetaşi, străjeri, oeterişti, premilitari etc. Cei mai depărtaţi apăreau ca nişte puncte albe, roşii, albastre.

Ai impresia unei livezi de flori naturale, cu cele mai variate nuanţe de culori, dintre care, par'că-ţi sare în ochi — floarea albă de muşeţel tămăduitoare de multe bolii, frumosul costum naţional al arcaşilor basarabeni şi bucovineni.

Veneau din ţinuturi depărtate să spue crailor noi, jalea ce le apasă sufletele, scrâncet de umilinţă şi durere, năpădiţi şi copleşiţi de străini cuibăriţi de pe cine ştie ce meleaguri, şi vitregiţi de atenţiunea guvernelor ce s'au perindat pe la cârma statului.

Doreau să vadă pe Regele lor, să depună la picioarele Lui salutul lor, plin de speranţe şi să-I ceară augusta Lui ocrotire.

Soseşte Regele şi trece în revistă întreaga asistenţă; se face creştineasca slujbă religioasă, se intonează imnuri şi se execută mişcări de ansamblu impresionabile prin omogenitatea lor. Regele spune cuvântul său, după care urmează defilarea.

Valuri, valuri curg şiragurile de cercetaşi şi cercetaşe, străjeri şi străjeriţe, şoimi, arcaşi, buciumaşi, oeterişti şi premilitari cu ochii spre Rege şi mâna spre cer: Urale formidabile isbucnesc din piepturile mulţimii.

Lipseşte însă ceva, care să dea splendoarea zilelor măreţe şi scumpe ale neamului nostru. Lipsesc tocmai acei cari au fost promotorii redeşteptării noastre naţionale, monarhice şi creştine. Studenţii românii lanul verde şi de elită al acestui tineret. Sărbătoresc 5 ani decând suveranul nostru, Regele Carol al II-lea a legat firul Dinastiei române întrerupt pentru câtăva vreme. Printre primii agitatori ai acestui act istoric au fost studenţii români creştini. De atunci, oridecâteori duşmani văzuţi sau ascunşi au încercat să sape temelia Dinastiei române, tineretul universitar a făcut zid împrejurul Tronului şi s'a legat prin jurământ să creadă, să lupte şi să se jertfească pentru menţinerea şi consolidarea Coroanei.

Anul acesta Studenţimea română, elita acestei tinerimi, cum o numeşte valorosul conducător al ei Traian Cotigă, a fost oprită a-şi manifesta dragostea şi devotamentul faţă de Regele ei. Ea, disciplinată cum este, s'a resemnat şi înţelegi, aceasta din manifestul pe care l'a lansat în aceste împrejurări dureroase dar mărete preşedintele centrului Studenţesc Bucureşti, Gheorghe Furdui, manifest care, în puţine cuvinte, rezumă întrega însemnătate a momentului istoric pe care-l trăim.

Motivul unic ce a determinat această măsură este: studenţimea română este naţionalistă şi .... (cuvântul, dacă-l scriu se cenzurează :) crezul ei este strigătul de durere al unei naţii ce se vede scoasă din drepturile ei fireşti de naţiune dominată singură în drept să-şi hotărască rolul ei în istoria lumii.

Ea nu vrea să primească lecţii dela fabricele de maculatură din Sărindar (Adevărul, Lupta sau Dimineaţa) slujitoare ale internaţionalismului destructiv, pe pământul nostru amestecat cu mult sânge românesc, propagatoare ale umanitarismului bolşevizant, perciunaţi galiţieni sau de aiurea, vagabonzi şi heimatloşi ajunşi deţinători ai vieţei economice din ţara noastră. şi deci ai politicei noastre, transformaţi într'o noapte în locali cetăţeni români şi îndrumatori ai opiniei româneşti, sau dela cozile de topor, români de ai noştri, ce, pentru arginţi, şi-au vândut conştinţa ca Iuda pe Hristos.

Onoare studenţimii române.

Paisie.

Trist dar adevărat!

In ţara noastră, mai există şi azi o mulţime de oameni şi ceeace este mai rău, aceşti oameni, fac chiar politică erijându-se în conducători de mase, cari nu vor să priceapă că ţara este năpădită de străini. Noi credem că aceştia văd destul de bine răul, dar, fiind în solda anumitor interese, refuză a vedea ceeace vede o lume întreagă. Iar pentrucă în sufletul populaţiei s'a strecurat îndoială că n'ar exista pericolul streinilor, îmi iau permisiunea să expun în lumina cifrelor pericolul ce-l reprezintă numai populaţia evreească, cea mai periculoasă şi cea mai numeroasă dintre toate naţiile ce trăesc în ţara noastră.

Intr'adevăr: la 18.000.000 de locuitori câţi numără România, c-ca 2 milioane sunt evrei, iar alte 2 milioane sunt unguri, saşi, germani, ruşi, etc.; deci 14 milioane români şi 4 milioane străini. Sau la 5 români un străin, la 10 români un evreu.

In nici o ţară din lume nu este o aşa de mare proporţie de evrei. Insăşi Palestina, ţara lor nu însumează decât 300000 evrei.

In alte ţări însă populaţia evreilor este infimă de tot şi spre o mai bună înţelegere- vom arăta cu cifre.

Suedia la 9800 locuitori are un evreu
Anglia „ 2900 „ „ „ „
Franţa „ 830 „ „ „ „
România „ 10 „ „ „ „

Aceşti străini ocupă în ţara noastră posturi de mare randament, deţin industriile cele mai rentabile, asigurându-şi monopolul preţurilor prin trusturi şi carteluri, în dauna plugarului şi funcţionarului român ce plăteşte şi tace.

Din veniturile naţionale, într'un an, din 147 miliarde lei, 120 miliarde intră în buzunarele streinilor adică al celor 4 Milioane, iar restul de 27 miliarde îl câştigă cele 14 milioane de români.

Trist, dar adevărat.

Ion Stoica

.... Ştiţi voi de ce sunt capabiţi aceşti umanitarişti jidani cari sunt în acelaş timp şi marxişti?

„Ştiţi voi cari au fost distracţiile lor favorite în timpul revoluţiei ruse care a fost o revoluţie jidovească sută la sută?

„Creştini mitraliaţi şi înecaţi în masă; Creştini jupuiţi de vii; ochi crăpaţi, sâni tăiaţi şi goliţi de conţinut, plumb topit turnat în gură; plăgi tăiate adânc cu cuţitul în cadavrele, calde încă, ale creştinilor, plăgi de care iudeii sadici, în accese de nebunie erotică, se serveau apoi ca de nişte sexe. Nu mai vorbim de orgiile inimaginabile ale călăilor chinezi şi letoni pe care-i diriguiau „ştiinţificeşte” jidani şi jidoafce isterice.

„Iată ce soartă ne aşteaptă pe toţi dacă nu ne vom trezi la vreme”

Jean Boisel.

TORGLER

fost deputat comunist, convertit la ideile naţional-socialiste

Fostul deputat comunist Torgler, pus azi în libertate dupăce fusese achitat mai demult în procesul incendierii Reichstagului, s'a convertit la ideile naţional-socialiste, după câte se afirmă în cercurile politice.

„După noapte vine şi ziua. Vine, pentrucă trebuie să vină. Şi dacă somnul nostru a fost lung cu atât mai puternică va fi manifestaţiunea vieţii noastre”.

Mihail Eminescu

---

e cazul dela Ţesătoria Română unde postul de director technic Il ocupă un alt supus cehoslovac cu numele de Frans.

Mentalităţi degradante

La noi, la Români, s'a format o mentalitate idioată şi condamnabilă, că numai străinul este specialist sau bun lucrător, prin care s'a dat „apă la moara” veneticilor cari ne-au năpădit de peste graniţă. Sub protecţia acestei mentalităţi, directorul-technic Frans s'a gândit că A. M. nu trebuie să fie maestru şi nu trebuie reţinut în fabrică fiindcă nu-i din naţia lui sau din cea mongolă—mai de preferat pentru el ca cea românească pe care a insultat-o adesea. Şi pentru a-şi ajunge scopul recurge la o serie întreagă de şicane şi umilinţe, împinse până acolo încât reduce salariul maestrului apretor A. M. dela lei 4—5000 lunar a 700—1200 lei lunar pentru a-l forţa să plece.

De bună voe în gura lupului

A. M. suportă toate aceste neajunsuri şi încrezător în protecţia şi dreptatea legilor româneşti reclamă cazul Ministerului de Industrie şi Comerţ unde, prin intervenţia binevoitoare a D-lui Senator al muncitorilor D-l A. Samoil, dă cererea personal unui D-n director din Minister, Inginer Calmuschi, sau cam aşa ceva, cu speranţa că va grăbi rezolvarea ei, însă spre regretul şi durerea noastră în loc să îndrumeze cererea pe căi legale (înregistrare, etc), încunoştiinţează despre aceasta pe un domn Bömchis din Bucureşti, mare „pontif” la Ţesătoria Română. Acesta, la rândul său, vine la fabrică şi intimidează martorii arătaţi în reclamaţie ca cunoscători ai cauzei. Măsurile de dreptate....? se opresc deocamdată aci.

Cu speranţa încă nepierdută

Văzând că prima cerere s'a dat spre rezolvare însăşi fabricei, A. M. face o nouă reclamaţie, de asta dată la Camera de Muncă filiala Piteşti, reclamând aceleaşi lucruri, anume: persecuţia nejustificată prin vre'o vină contra sa şi proteguirea şi menţinerea nemeritată în fabrică în locul său a supusului ceho-slovac, Vincene Pehacek.

Românismul D-lui Minoescu

In urma noii cereri fabrica, prin D-l Ştefan Minoescu, concediază pe A. M. Ceeace directorul technic Frans a ezitat să facă—o concediere făţişă—gândindu-se probabil la consecinţe, D-l subdirector ad-tiv Minoescu a făcut-o cu multă voioşie. Astfel, nu s'au desminţit nici acum sentimentele româneşti pe cari D-l Ştefan Minoescu le nutreşte faţă de personalul românesc din fabrică!?.

Concedieri şi procese

Am relatat cu deamănuntul acest caz—poate, prea mult chiar—însă, am făcut aceasta, cunoscut fiindu-ne mai deaproape şi prezentând părţi destul de interesante, de cari e bine să ia notă cât mai mulţi Români.

Concedieri asemănătoare au suportat numeroşi lucrători, printre cari: Iliescu Badea, Ciurariu D-tru, Andreescu Gh., Marinescu Ilie, Margareta Radu, Stanca Mihai, ş. a., toţi cu procese pendinte de Camera de Muncă filiala Piteşti sau Judecătorii, prin cari cer daune de zeci de mii lei, întru'cât sunt concediaţi după vechimi de ani de zile.

In aşteptarea directorului g-ral

Această situaţie nu mai poate dăinui, şi, după cât suntem informaţi, despre ea a luat cunoştiinţă însăşi directorul g-ral D-l Alfred Raes, care se află în Belgia şi a cărui sosire e aşteptată din zi în zi, venire prin care se speră că se va pune capăt unor stări de lucruri condamnabile, evitându-se, prin hotărârea înţeleaptă ce credem că se va lua în favoarea Românilor, consecinţe—ce nu sunt greu de prevăzut—ale frământării lucrătorilor din fabrică.

In atenţia D-lui Ministru al Industriei şi Comerţului

Suntem încredinţaţi că D-l Ministru al Industriei şi Comerţului, luând cunoştiinţă de cele de mai sus, nu va lăsa fără urmare procedeul d-lui Inginer Calmuschi, director în acel Minister, întrucât încrederea desăvârşită pe care muncitorimea pur românească, cea mai nevoiaşă clasă socială, o pune în legiuirile cu caracter de proteguire a muncii lor, nu trebue ştirbită prin nici un procedeu ce merge alături de calea cea legală.

C.

CRESTATURI PE RABOJ.

ZAHĂRUL.

prin Oficiul de distribuţie, e în mâna jidanilor. Socoteala e foarte simplă: guvernanţii li-l-au dat pentru a da iluzia că perciunaţii pot şi ei, oarecum, îndulci viaţa nenorociţilor goimi.

Amar zahăr.

Comercianţii români din Piteşti ni-se plâng ca Leiboviciul din fruntea Oficiului local, ajutat de subalternul său Feldştein, face o concurenţă nepermisă nici de obiceiurile comerciale, nici de buna şi loiala manieră de breaslă. Iată: Comercianţilor detailişti zahărul li-se dă cu lei 28 Kgr. Bineînţeles, pentru a putea trăi, acest comerciant trebuie să aibă şi el un „ce profit".

Leibovici a găsit însă mijlocul de a distruge această infimă putinţă de trai creştinească: vinde el „en detail" cu lei 28 Kgr. în chiar locul de desfacere „en gros" al acestui odios oficiu.

Ce poate să mai facă negustorul român în faţa acestui sistem jidovesc?.

Noi i-am spune ce, dar nu prea putem vorbi deocamdată. In tot cazul, chiar dacă cenzura tae, eu, personal, le-aşi trimite oasele, fără ramburs, la Chitila.

Bulevardul Netty Michelştein

Pentru marile servicii aduse Ţării în timpul ocupaţiei germane, cum şi pentru realizările edilitare efectuate „post-bellum", prin cele 5 corpuri de case construite în urma unui tot atât de mare număr de falimente, consiliul Comunal al Oraşului credem că va lua iniţiativa de a răsplăti pe meritoasa „MadamNetty", declarând-o cetăţeancă de onoare a oraşului, şi cu această ocazie, Bulevardul Elisabeta să poarte numele Bulevardul Netty Michelştein.

O tempora!

SCHMIDT & Co. fabrică nocturnă de ingineri comunali.

Un lucru precis: Schmidt n'are diplomă şi cu toate astea e inginerul Urbei Piteşti. D-l Prof. Neicu a spus că-l inghite, dacă nu-i arată măcar un certificat de trei clase de liceu.

In locul acestui certificat a arătat unul de încetăţenire proaspătă.

D-l Neicu nu l-a mai înghiţit, dar faptul acesta nu-l pot înghiţi cetăţenii, aşa cum nici Dumnezeu nu va mai înghiţi multă vreme batjocura exercitată matematic asupra „ălora cu carte"!.

— „Frate, Voicule, nu mai munci degeaba la proecte! Schimbă-ţi numele în Schmidt, ia un certificat de încetăţenire, pupă mâna d-lui Primar şi te-ai şi făcut inginer la Piteşti.

Dă-o dracului de carte!.

Măgarul şi turma

La faimoasa întrunire dela Piteşti, întrunire ce a fost atât de mult trâmbiţată în presa Internaţional - Ţărănistă, D-l Armand Călinescu, întrebat fiind de către un moşneag despre cauzele plecării D lui Petre Petrescu, a răspuns încurcat:

— Un rătăcit din turmă!

— Aşa-i, Boerule! când măgarul e chior, turma se rătăceşte; asta de când lumea, a replicat sincer ţăranul.

Fără comentarii!.

Goarna lui Nea Iorgu.

Cu mult bun simţ şi cu spaima în suflet ce i-o dă fiecare apariţie de comis-voiajorii, nea Iorgu dă alarma prin goarna-i miraculoasă, la auzul căreia, puţinii negustori români ce mai vieţuesc încă în buricul târgului, aleargă spre a primi pe fii lui Iuda cu un măreţ: huideoo!

Ca şi pe timpul ciumei lui Caragea.

Bravo, nea Iorgule!

O afacere cât se poate de rentabilă, atât pentru jidănuşul care sub masca unei aşa zise „asociaţii a gopodinelor" ,cât şi pentru cei ce au înlesnit aprobarea acestei afaceri, s'a făcut pe lângă Prefectura Argeş. Un pistruiat s'a prezentat primăriilor din jud. Argeş, cu autorizaţia Prefecturei şi a ridicat toată hârtia maculatură până la anul 1928 cu preţul de Lei 0,50 (citiţi bine 50 bani kgr).

Socotind că această hârtie se cumpără pe piaţă la preţul de lei 10 (zece) kgr. şi că dela fiecare primărie s'a ridicat cel puţin câte o căruţă, apreciaţi câştigul şi şperţul ce trebue să fi fost plătit.

Rugăm pe D-l Prefect al judeţului să cerceteze firul acestei afaceri.

Theleon

INFORMAŢIUNI

Gospodăreşti.

D. Ion D. Ghinescu, prefectul jud. Argeş, însoţit de d. deputat Stelian Rădulescu, a vizitat zilele acestea comunele pustiite de uraganul ce s'a desânţuit în judeţul nostru.

In comunele Pădureţi, Satul Nou şi Colţu, absolut întreaga recoltă de grâu, porumb, ovăz şi fâneţe, a fost distrusă.

Locuitorii acestor comune nu vor putea avea nici hrana necesară, atât a familiilor lor cât şi a vitelor, timpul fiind prea înaintat, pentru semănarea unei alte recolte. Starea întregei populaţii este jalnică; descurajarea a cuprins toate sufletele. In celelalte şease comune distrugerea a fost parţială.

D. prefect a sfătuit pe săteni să-şi recapete curajul, să înceapă imediat aratul pământului, să încerce să semene din nou porumb, care dacă nu va avea timp să se coacă, va servi totuşi ca hrană pentru vite. A făgăduit tot concursul pentru ca la toamnă să li se poată procura sămânţa necesară pentru grâu.

S'a hotărât de asemenea înfiinţarea unei comisii speciale, formată din pretorul respectiv, agronomul regional şi controlorul de circumscripţie, care prin cercetare la faţa locului, să constate, pentru fiecare locuitor în parte, distrugerea suferită, încheind acte care vor servi locuitorilor în susţinerea cererilor lor, pentru amânarea ratelor de conversiune, cât şi păsuirea lor la plata impozitelor către stat, judeţ şi comună.

D. prefect a arătat locuitorilor că a şi adus la cunoştiinţa ministerului de interne, nenorocirea care a isbit această regiune şi cu concursul parlamentarilor judeţului, va solicita un ajutor guvernului.

D. Gr. Bălăceanu, mare proprietar din această regiune şi preşedintele consiliului judeţean Argeş, a făgăduit şi d-sa tot concursul în cererile de ajutorare ale locuitorilor. „U."

Confecţionaţi-vă HAINE NUMAI LA CROITORIA — — —
MARIN BĂDESCU
PITEŞTI, STRADA CRAIOVEI
SERVICIUL CONŞTIINCIOS.

Politice.

In cercurile gogiste din localitate domneşte linişte deplină; sunt aşteptate dispoziţiuni dela centru, date fiind evenimentele politice în perspectivă.

D-l Avocat Constantinescu-Pion, întrebat asupra modului în care vede rezolvarea acestor evenimente, este foarte optimist şi speră ca situaţia să fie clarificată în minimum de timp.

Deasemenei crede în izbânda apropiată a naţionalismului închegat într'un front comun.

Dela juraţi.

Curtea cu juraţi a condamnat în ultimul timp pe Marria Dumitru Vlad şi Maria Marin Florea, la muncă silnică pe viaţă pentru omucidere prin otrăvire.

Deasemeni a achitat pe Nicolae I. Lupu din Com. Perişani, învinovăţit de omucidere şi pe Anghel Vasile Ştefan din Sâmara pentru lovituri cauzatoare de moarte.

— In curând va apare în editură proprie al doilea volum de poezii al d-lui Vlad Furtună ziarist din localitate, cu sugestivul titlu „Cântece pentru Căteluş". Asupra acestui volum vom reveni la apariţie.

Sportive

Olimpia—Sporting-Club 4-1 (3-0)

Duminică 9 Iunie c., s'a disputat matchul de Foot-Ball, între Olimpia şi Sporting-Club, pentru campionatul Ligei de Sud, în care prima a învins cu 4 puncte, contra 1.

Fulgerul, Craiova-C.F.R.-Piteşti 1 1 (1-0)

Pe noua arenă sportivă a C.F.R.-ului din str. Traian, s'a disputat un match de Foot-Ball între Fulgerul, Craiova şi C.F.R., Piteşti.

Din prima repriză Fulgerul s'a arătat cu mult superior C.F.R.-ului care a avut o zi proastă.

Dela Fulgerul s'au remarcat Sandi Popescu şi Gogu Stoenescu, iar dela C.F.R. Lungu şi Nădejdie.

A arbitrat d.Papaiane, imparţial.

Combinata Şcoalelor şi C. F. R. Rezervă 5-0 (3-0)

La deschidere matchul, a avut loc între echipa Combinata Comerţ şi Liceu cu C.F.R. rezervă, în care primii au învins cu un scor destul de mare pentru o echipă tânără dar viguroasă. S'a remarcat dela Combinata, Morasi care a ştiut să degajeze în tot timpul; punctele au fost marcate de Breto inter (3), Nicolau (1) şi Rădulescu (1). iar dela C.F.R. s'au remarcat Dumitrescu şi Şerban dar fără nici un folos Combinata a ştiut să-şi câştige victoria fără prea mari eforturi, terminându-se cu frumosul scor pentru ea de 5-0.

Arbitru d. Gică Stefănescu corect.

Nicu Vreme

POŞTA REDACŢIEI.

Axa Argeşului.—Aşteptăm; greutăţi mari.

C. V. Loco.—Articolul Ds., Şcoala de azi şi îndrumătorii ei, sosindu-ne după încheierea ziarului, va fi publicat în numărul viitor.

Ing. Alex. Florescu, Bucureşti.—Din cauza abundenţii materialului; despre frâna Ds. automată vom scri pe larg în numărul ce va urma.

Abonamente:

Un an	100 Lei
Şase luni	60 „
Instituţii	200 „

Comercianţii, meseriaşii şi industriaşii români, vor avea în preţul abonamentului şi o reclamă gratuită.

Români Creştini!

Citiţi **„Porunca Vremii"**, Tribună zilnică de luptă naţionalistă. Redacţia şi Ad-ţia Bucureşti I, Str. Brezoianu 11, Etaj II, abonamentul anual 400 lei.

„Cuvântul Studenţesc" apare de două ori pe lună Bucureşti, Plevnei 11 bis. Abonamentul 100 lei.

„Revista Mea", organ lunar de cultură generală. Cluj, Str. Mico Nr. 7. Abonamentul 60 lei anual.

„Glasul Strămoşesc", foae bilunară de educaţie naţionalistă. Cluj, Bolintineanu 16, abonamentul lei 100 anual.

„România Creştină", organ al Sindicatului Ziariştilor Creştini din Basarabia, Str. Regele Ferdinand Nr. 30. Abonamentul lei 200 anual.

„Universul", „Ţara Noastră", „Frontul Românesc".

Români Creştini!

Feriţi-vă de otrava vărsată zilnic prin coloanele Dimineţii, Adevărului, Luptei, Zorilor, Cuvântului liber!

Fraţi Creştini!

Sprijiniţi presa Românească. Numai astfel veţi contribui la victoria pentru care luptă azi întreaga ţară conştientă!

Fraţi Români!

Cumpăraţi numai dela români! Sprijiniţi comerţul şi industria românească.

Comercianţi români!

Primiţi cu bunăvoinţă şi serviţi-i conştiincios şi cinstit pe fraţii voştri creştini, numai astfel veţi putea înlătura lepra iudaică!

Tipografia „Liga Poporului" Ion I. Iotta—Piteşti, Str. D-na Bălaşa Nr. 45.